

PERIODICH QUINZENAL
PORTAVEU DE LA "ASSOCIACIÓ CATOLICA"

Restablir totes les coses en Cristó.

La acció es la necessitat suprema dels temps presents.

1.ª Encíclica de S. S. Pio X.

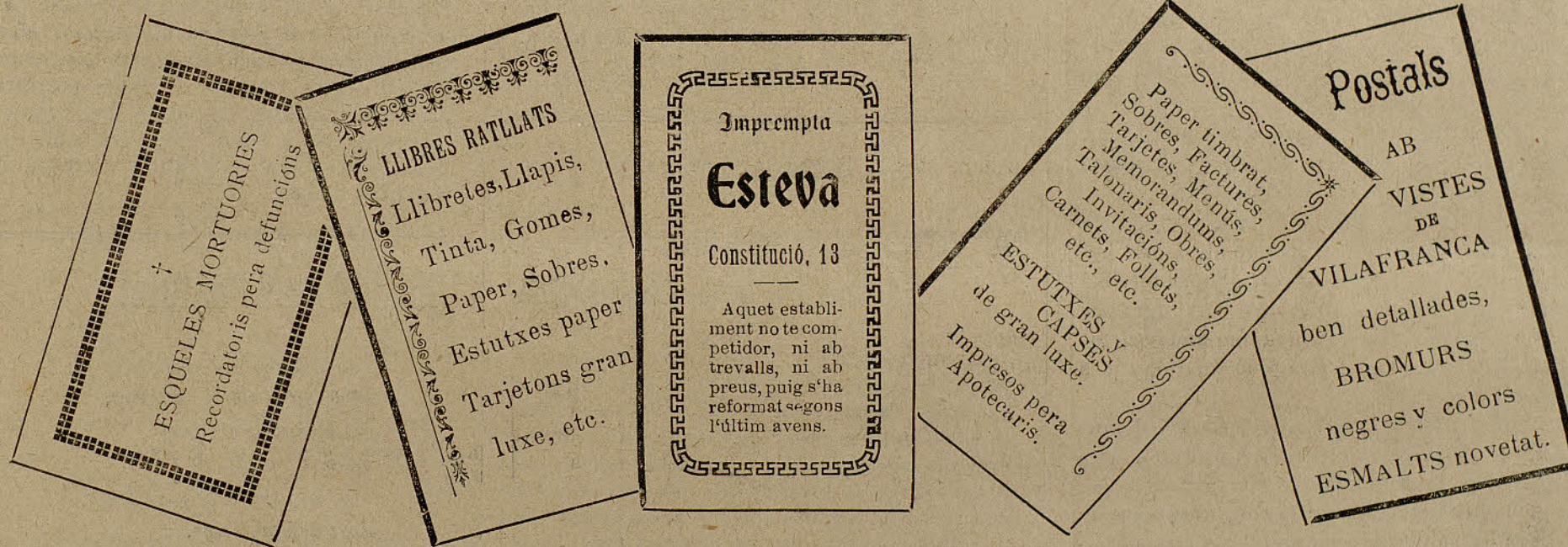
Els treballs se publican baix l' exclusiva responsabilitat de llurs autors.

NO S' TORNAN ELS ORIGINALS.

Redacció y Administració
CARRER DELS FERRERS, NÚMERO 38.

Preus de subscripció

SOCIS. . . Trimestre 0'50 Ptes.
NO SOCIS. . . 0'75

Falsa pietat

(Continuació)

Confontentse ab aquestes persones n' hi han d' altres qui fan encara mes mal a la verdadera pietat y desacrediten més encara la freqüència dels Sagraments. N'ós referim als qui reben ab freqüència al Senyor y solzament son piadosos a mitges.

Aquestes persones tot ho volen fer bé: pregar y resar bé y divertir-se bé; vestir-se bé pera les funcions d' Esglesia ab lo trajo propi y adequat, y vestir-se o despullarse bé pera les reunions profanes, segons ho exigexi la moda o la etiqueta; dansar bé en lo ball de nit, y combregar bé en la Comunió del matí; dejunar bé quan ho mani la santa Mare Esglesia, y menjar bé... sempre.

Si les sentiu parlar ab persones religioses, ens semblaran un Sant Joan de la Creu o una Santa Teresa; tant gran es llur fervor y la expressió beatífica de llurs rostres. Emperó si totseguit tenen de alternar ab la gent del día y parlar

de còmichs y torers, de modes y d' escàndols, notaréu la major propietat en los térmens y una facilitat maravellosa pera doblegar-se a totes les exigencies, sense ferir en lo més mínim les susceptibilitats agenes.

Volen traure partit de tot; ab tots volen estar bé; en sa biblioteca hi trobaréu en lo més artístich desordre lo *Kempis* al costat de les noveles d' en Dumas y en Zola, els *Esercicis de S. Ignasi* al costat de la *Vida de Jesús*, de Renán, la *Biblia* al costat del *Corán*, y donen entrada en sa casa a la modesta publicació religiosa, me o menys deplorable en sa part tipogràfica, igual que al periódich ilustrat per un llapis massa atrevit, y texit de blasfemies y obscenitats massa transparents.

Pera aquestos tals la Comunió freqüent es l' escut ab que pretenen ferse invulnerables, es una mena de vestit de amiant ab que los hi sembla poderse llensar per gust en mitg del forn de Babilonia pera tenir el gust d' exir d' éll tan intactes com els joves Sidrach, Misach y Abdènago.

No recorden aquests devots de Sant Miquel y del monstre que té als peus que, perque lo Governador de Judea volgué trobar un terme mitg entre la justicia y la injusticia, perque volgué donar gust a tots y guanyarlos a tots pera sí, perque volgué estar bé ab los jueus enemichs dels romans, y ab los romans enemichs dels jueus, ab Deu enemich del Cèssar y ab Cèssar enemich de Deu, precisament per axò, després d' entregar a Crist va perdre la amistat de Cèssar, va perdre la amistat de Deu, va perdre son govern, va perdre sa vida, va perdre sa ànima, ho va perdre tot y pera sempre.

Aquestes consideracions, preses de la vida real, no van encaminades a retraure a ningú de la pietat y devoció, no. Estém íntimament persuadits del poder immens de les comunions freqüents de la gent piadosa pera canviar la fas de la Esglesia y per axó diém ara que, pera lograr aquesta fi, com desitja lo Sant Pare, les persones piadoses qui

combregan ab freqüència, han de combregar millor. Dir a uns: combreguéu més, y als altres, combreguéu més y millor, no es pas apartarlos de la Comunió, ni de la pietat. Proclamem la solidesa de la veritat en la pietat y devoció. La pietat mundana no salvarà al món; la pietat a mitges, tampoch; ni una ni altra desagraven ni consolen al Cor Sagrat de Jesús, sino una sòlida y cristiana pietat.

MANUEL MESTRES, PVRE.

Vilafranca 21 Setembre 1909.

Acció social

Deyem que la regeneració social ha de fonamentarse en la «justícia» y la «caritat», que segons l' Evangelí son, juntament ab la «fé» les coses mes importants de la Lley.

La passió que més obertament s' oposa a aquexes virtuts, socialment considerades, es l' «egoisme».

L'egoisme, d'altra banda, ha produhit per reacció l' «socialisme». De modo que la societat actual fluctua entre aquexes dugues forces, disolvents abdues: l' «individualisme» y l' «anarquisme», y abdues oposades a la «justícia» y a la «caritat», com a llegendades filles que son del «egoisme».

Per axó ha pogut dir un eminent orador que «la societat separada del amor de Crist se consúm per l' egoisme volterrá».

Cada home en mitg d' una societat egoista viu isolat en constant guerra ab els demés homes, sostenint, sense treva, aquexa terrible lluyta que 's coneix ab lo nom de «lluyta per la existencia». ¡Fa vergonya que una societat civilisada tingui a honra proclamaria, y mes encara practicarla!

Aquell axioma de nostres pares: «els uns pera 'ls altres y Deu pera tots», expressió de la caritat cristiana, ha sigut substituït per aquell altre establert per la economia lliberal: «Cada hu ha de mirar per sí». Y en conseqüència han entrat a la ciencia económica moderna, com a principis indiscutibles, la «llibertat de producció», la «lliure concurrencia», la «no intervenció», la «lley de la oferta y de la demanda», que mes aviat semblan indicats pera regir un escamot de tigres, que pera fonamentar una societat de sers humans.

L' axioma individualista, «cada hu ha de mirar per sí», ha formulat per boca de Lassalle la «lley de bronze» del salari, que es la «lley de la oferta y la demanda», aplicada ab tota crueltat y nuesa al treball del obrer.

¡Com si l' esforç físich y l' intelectual del home fos una mercancia! ¡Com si l' home meteix fos un article de comers!

Si la oferta de brassos supera a la demanda 'l salari baxa. Fins ahont? ¿Quin es son límit inferior? ¿Ho será 'l salari real, o siga la suma extrictament necessària pera assegurar la subsistencia?

¡Ah, no! L' egoisme económic no la té en compte la subsistencia del obrer; el salari no hi guarda relació ab les séves necessitats: no 'l regula altra lley que la de la oferta y la demanda; y aquesta lley es de «bronze», que res la quebranta: té la metexa duresa que l' egoisme.

La lley reguladora del preu de les mercancies diu que quan per rahó del excés de oferta 'l preu no arriba al cost de producció, «natu-

ralment» se restableix l' equilibri, porque 'l productor abandona aquella industria que s' ha despreciat. Donchs be; tractantse de la «mercancia humana» ha de succeir lo meteix, segons l' economia lliberal. Ben clar ho publica 'l primer dels seus apóstols, Stuart Mill. «Si la classe treballadora arribés a acceptar d' un modo general la opinió de que 'l seu ben-estar reclama la limitació del nombre de famílies... aleshores la obligació moral de no tenir un nombre excessiu de fills podria transformarse en obligació legal».

¡A tal grau d' impietat porta l' egoisme!

No pot negarse: l' egoisme es el corch més funest del arbre social; d' una banda porque mata la caritat que es la seva sava, y d' altra porque destrueix la justícia que manté les relacions entre 'ls seus elements.

Nostra terra, per desgracia, n'està prou tocada del corch del egoisme. L' individualisme català es ja llegendari. També com als Estats Units, hi ha «trusts» comercials a Catalunya; y tenim una fórmula prou gráfica y prou crua pera expressarlo aqueix individualisme: «lo que no 's cou pera tu, dexaho cremar».

Aqueix aforisme ha de desapareixer de nostra parla, y principalment de nostres costums.

Saturem nos de «sentit social»: més esperit de justícia, més esperit de caritat y més esperit d' intervenció, y fem que informi tots nostres actes el precepte evangèlich: «Aymeuvos els uns als altres; tots els homes sou germans».

BENACH.

La «Lliga del bon mot»

A TOTS ELS HOMENS DE PARLA CATALANA

S' imposa, amichs, un esforç: no podem pas parlar de progrés, si aquest no es integral; ¿perventura l' home es una màquina? Ja n' estem tips de màquines progressives que van otrofiant cada día més y més l' enginy dels nostres operaris, convertits d' un temps ensà en una mena de rodes de la mecànica moderna, engendrada d' un proletariat interminable, víctima de la producció o del trust. Es precis, es urgent que 's desfassi l' encís d' aqueix fatalisme prepotent de la matèria, amparat ab el fastuós nom de Progrés, cobertora d' enganys, mirallet que enlluerna, originador de castes. Es precis pensar seriament que estem en possessió de les nobles facultats del esperit, que cal conrehuar, si 'l progrés te d' esser veritable, racional, humà; y sens dubte que la seva manifestació externa més natural, esplendorosa y humana es el verb, la paraula. ¡La santa paraula! sagell nobilíssim que caracteriza la humanitat; la paraula missatgera del saber y del amor, de la inteligencia y del cor; corrent misteriosa que unex els esperits, fentlos vibrar al uníson; que canta les excel·lències de la creació; la paraula que transmet les veus de la natura, en la que tot parla a sa manera: Parlen les roques y les montanyes, manifestant la successió dels temps: parlen arbres y plantes, ensenyant la vida y la mort que alternen ab perpetua constancia; parlen les besties, cada una en son llenguatge apropiat al lloch que animen y revelant sos instints, rudiments d' expressions inconscientes; y l' home, el ser per excelencia, el rey d' aquest immens realme, sintetisa ab son verb aquestos cants inconscientes, alabant la gran, la excelsa obra; y tot junt murmura, dins l' espai infinit, la suavíssima sinfonia que escampa ses vibracions armòniques, cels enllà...

¿Comprens, amich, la teva dignitat? ¿Veus la noblesa del teu verb? y ¿no t' apar un fet odiós, irracional, la mala parla, la estridència del re-

nech y la blasfèmia? ¿Vols tú, home malparlat, assolir el tri-t privilegi del desafinar en la universal cantoria?

El teu progrés, donchs, si no enclou lo que 't fa més home, es xorch, es realment un retrocés espantós, inhumà, que 't volca de ton altíssim pedestal y a tomballons te fa rodolar al abim de la inconsciencia humana, ensorrante al llot infecte dels abandonats.

Si la llengua t' ha de deshonrar, si no ha d' esser esclava de la noble rahó, arréncatela y tiral-la als gossos, que 't valdrá més esser mut racional que no pas un mal llengut.

No temis que 'l ben parlar te fassi perdre l' energia, que rica es la nostra llengua catalana y de viril expressió y d' elasticitat immensa, adaptable a tots els sentiments sense descendir a la baxesa; y recorda que 'ls pobles més forts de la terra, més mascles, com ara diuen, no renequen ni malparlen en el sentit de la baxa expressió y, ab tot y axó, res ne sofreix la seva masculinitat. ¿De quàn ensà l' energia humana s'ha de midar per les paraules groxudes? Aquest criteri es parió d' aquell que mida l' excelencia d' un artista per la llargada dels cabells.

La mala paraula generalment es una posa, una inflor dels desnarits; un mal hàbit en altres, y en poch la revelació d' un mal cor que cobra rabia comprimida per la impotencia, d' un cor del que n' ha fugit el bàlsam suavíssim de l' amor...

Que'l foch, donchs, del amor, d' aqueix amor triat, purifiqui els nostres llavis, com ha dit en Maragall, el nostre poeta, y tot s' esvahirá, y l' ayre purificat de la bravada blasfema, refrescará les entranyes de la terra catalana, recremades pel neguit, y la nostra mare s' alegrará, sa joya será immensa, al no véures ja afrontada pels fills criats a sos pits, aquells fills que la deshonraven devant d' altres mares de terres més afortunades.

Quadret del natural

*Està silenciós lo temple,
s' ha post el sol ja fa temps,
y la campana a rosari
comensa a crida als fidels.*

*De un altar a la part dreta,
posat desota dossier,
iluminat per dos ciris
un piadós Sant Crist es veu.*

*Mort està en aquella imatge:
clavat de mans y de peus,
son cap, coronat d' espines,
y 'l cor amorós obert.*

*Entra una tendra noyeta
que porta per la mà un nen;
set anys deu tenir la noya,
es lo nen molt petitel.*

*S' acostan vers lo Sant Cristo,
y quan son al devant d' ell
s' agenolla la noyeta
y 'l seu germanet també.*

*Ella diu un Pare-nostre,
lo nen no 'l sap... no diu res:
pero sos ulls al Sant Cristo
prou se 'l miran fixament.*

*La nena després s' aixeca,
puja 'ls grahons de la creu
y al pedestal enfilantse,
del Sant Cristo besa 'ls peus.*

*Lo noyet, com no hi arriba,
ab gracia clou sos ditets,
se 'ls acosta a la boqueta
y li envia lo seu bes.*

RICART CLAUSELLS.

NOTES MUNICIPALS

Sessió del 13 de Octubre.

Se donà lectura a una instancia de la Mestra pública Donya Mercedes Andreu, sollicitant una subvenció pera obrir una classe nocturna de obreres adultes, acordantse concedir dita subvenció, si be d'acord a criteri de la Comissió primera de Hisenda, la quantitat a concedir que deurà ésser proporcional al nombre d'alumnes.

Se concedí permís a Don March Vía pera practicar algunes obres de reforma en sa casa dels carrers dels Banys y de Peguera.

Se llegí un ofici del Sr. Ingenyer de la Secció de Posits reclamant el pago del contingent y presentació de comptes, haventse acordat ratificarse en un tot en els acorts dels Ajuntaments anteriors, declarant improcedent la expressada reclamació.

Se aprobà la informació pública oberta ab motiu de la conducta observada pels Oficials de la Oficina de Correos y Telégrafos y se acordà elevarla al Ilm. Sr. Director General del ram a Madrid. Se acordà també felicitar a la Comissió instructora per son zel e inteligencia demostrats en la formació de tant extens y complet document y donar les gracies a totes les Autoritats, vehinat y empleats de Secretaria per haver tots contribuït al resplandiment de la veritat en dit assumpte.

Per motius de salut el Tinent d'Alcalde Don Anton Vinyals demanà dos mesos de llicència que li fou concedida. ACCIO desitja al Sr. Vinyals un prompte y complet restabliment y que aviat pugui tornar a treballar com sab ferho, pera el comú.

Sessió del 20 de Octubre.

Se concedí permís a D. Anton Mascaró pera obrir una finestra al Magatzem de sa propietat del carrer dels Vellets.

Se acordà enviar un telégrama de felicitació al Exm. Sr. Ministre de Governació Don J. de Lacierva per sa campanya realitzada y per son discurs ab que la ratificà en el Congrés.

Se acordà en endavant celebrar mes dejorn les sessions, comensantles a les nou en punt del vespre.

¿Quin es el remey mes oportú pera curar la miseria moral manifestada en la setmana tràgica?

A n' aquesta pregunta respón el sapientíssim Bisbe de Vich, Dr. Torras, ab una Carta que dirigeix als Mestres catòlics, fentelshi veure que en la educació de la joventut es ahont se forma la corrent social que porta al equilibri, ó al desordre.

Perque si la ensenyansa es laica, se separa a la joventut de la font de la vida, que es Deu, se atrofia els sentiments naturals del

home fentli avorrir la Patria y la familia; se converteix el cor en una fornall d'odi contra tot lo existent, y d'aquí com a conseqüència lògica y necessaria 'n provenen aquestos catclismes que tant en perill posan la civilització d'un poble. Pera evitarlos, donchs, s' imposa l'enrobustiment dels sentiments religiosos, patriòtics y de familia, que junt ab el respecte necessari y degut a la autoritat, constitueixen el vincle social mes eficaç y suau, y que son necessaris no sols pera assegurar la salvació eterna a la joventut, si que també pera 'l sosteniment del ordre social, de la armonia entre 'ls homes y de la pau pública.

Aquest es el nervi de la Carta esmentada, la que convindria que tots els Mestres la profundissin pera ferse ben be càrrech de la transcendencia moral de la funció social que exercexen.

Capta

El M. I. Ajuntament ha organitzat pera avuy diumenge una Capta pública pera socorrer als ferits en la guerra de Melilla y a les families dels morts en campanya.

La comitiva que sortirà de la Casa de la Vila a dos quarts de nou del dematí anirà presidida per el M. I. Sr. Alcalde, acompanyat dels Srs. Regidors, els Coros de la Vila ab sos estandars y una música.

Varis distingits joves de la població passaran a recollir les caritats.

Es de creure que Vilafranca com sempre que se la demana pera auxiliar al pròxim sabrà també correspondre dignament en aquesta ocasió.

NOVES

Diumenge passat uns partidaris de la reparadora entraren en un pis del carrer de Santa Digna, emportantse tots els diners y joyes que 'ls vingueren a mà. Están bons per ara.

El meteix diumenge un jove de Vilafranca que sortia de La Granada a dos quarts de set del vespre, al ésser a la carretera li sortí un subjecte que estava amagat, ab actituds pera canviar els diners de butxaca; sort que 'l aludit jove acostuma a usar una faxuga vara de justícia, descambiantli en calderilla una garrotada ab la que li feu caurer un gabinet y un altre al cap que 'l dexà estabornit. No s'hi guanyà la vida.

Dissapte passat una tartana que anava a gran velocitat atropellà en el carrer de Sta. Clara a un home d'uns 60 anys, produhintli la fractura del dit polser, cayguda d'una dent y contusions generals.

El desafament es un acte dampnat per l'Església Catòlica, y tant els desafiants, com els

padrins, metje y altres que directa o indirectament hi intervenen, incorren en excomunió reservada al Papa, encara que l'única conseqüència que 's tinga de lamentar sia alguna indigestió de resultes del opat reconciliatori.

A buen entendedor...

Cridém la atenció de qui correspongui sobre l'estat en que es troven les cunetes de desaigna en la part alta de la carretera de Barcelona al extrem de la població.

Temps arrera, ab ocasió de que va caure a dintre d'una d'elles el conegut Jaume Cego d'aquesta Vila, algún company de premsa local va ocupar-se del assumpte pro res s'ha fet per evitar, el perill y tan es axis, que no fa gayres dies que un noyet va tenir la desgracia de caurehi també, si bé per sort no va sufrir cap ferida d'importancia.

Advertim a les persones que rebin o hagin rebut una carta recomanant una oració que s'hi adjunta y encarregant que la passin a altres persones pera que també la resin, que la tal oració no tant sols no està aprobada per la Iglesia, sino que ademés cau en pecat de superstició 'ls qui creuen en ella.

Dijous dia 21 del present quedaren obertes les classes de dibuix, en nostra Associació CATÒLICA, baix la direcció dels joves socis Joseph A. Serdá y Jaume Mercader.

Dimecres passat, la secció artística del Col·legi del Sant Hospital, visità al temple romànic-bizantí de St. Martí Sarroca, preuat joyell del sigle XI. Les 30 alumnes que composaven la secció sortiren altament impresionades de les valioses joyes que custodia aquell monument de Sarroca.

NAXEMENTS DE LA QUINZENA.—Lluïsa Clavé y Montané.—Ramon Carbó y Roca.—Rosa Romeu y Britllas.—Joan Monfort.

OBITS.—Francisco Olivella y Marcé.—Joseph Castany y Campà.—Carme Tarrada y Font.—Joseph Virgili y Baqués.

Secció comercial

Cereals	Ptes.
Blat els 70 litres	de 16'50 a 17'00
Mestall »	de 12 a 14
Ordí »	de 8'50 a 9
Civada »	de 7'50 a 8'50
Moresch »	de 11'50 a 12'00
Llegums	
Faves els 100 litres	de 12 a 12'50
Favóns »	de 13 a 13'50
Guïces »	de 11'50 a 12
Cigróns »	de 16 a 20
Monjotes »	de 18 a 21
Vesses »	de 13 a 13'50
Er. »	de 11 a 11'50
Farines y despulles	
Farina 1. ^a n.º 1, els 100 Kgs.	de 42'50 a 43
» 1. ^a n.º 2, »	de 41'50 a 42
» 1. ^a n.º 3, »	de 36 a 37
» 1. ^a n.º 4, »	de 28 a 30
» 2. ^a » els 60 Kgs.	de 14'50 a 15
» 3. ^a »	de 12'50 a 13
» 4. ^a »	de 11'50 a 12
Prims els 100 litres	de 4'107 a 4'285
Segonet »	de 3'839 a 4'107
Segó »	de 3'660 a 3'839
Vins y sos derivats	
Blanchs per grau y carga 121'6 litres	
Rosats » » »	a 0'80
Negres » » »	»
Pera destilar » » »	» 0'65 a 0'70
Alcohol de 95º y 96º l' hectòlitre	de 88 a 90
Brisa el peu » » »	de 1'25 a 1'50
Adobs anticriptogàmichs y productes enològichs	
Sul. cals mineral 18/20 els 100 Kg.	de 10 a 11
Sulfat amoniach 20/21 id.	de 36'50 a 37
Glorur de potassi id.	de 26'50 a 27
Sulfat de potassa id.	de 15 a 16
Metabisulfat de potassa, el Kg.	» 2
Sofrins de paper el 100 »	» 1
» de candela l' arroba »	» 7
Àcit tartàrich. el Kg.	» 3'25
» citrich » » »	» 5
Aviram	
Gallines el parell. » » »	de 8 a 12
Pollastres » » »	de 3'50 a 6
Anechs » » »	de 8 a 10
Conills » » »	de 2 a 4
Ous la dotzena. » » »	de 1'75 a 2

Imp. Esteva.—Vilafranca.

DIPOSIT DE CEMENTS "FREIXA"

Porlant - Grapier - Cals hidràulica - Rápít - Lent - Roquefort

Delegació del Banc Vitalici d'Espanya

PERA

Vilafranca, Vilanova, Sant Feliu de Llobregat i Igualada

Segurs de vida ☉ Rentes vitalicies

Joseph M. Feliu

Rambla de Nostra Senyora, 31

VILAFRANCA.

MOBLES MERCADER

CASA FUNDADA L' ANY 1870

Construcció y reparació de mobles de totes classes

Sunyers, Llits de Viena y Cadires de tota mena

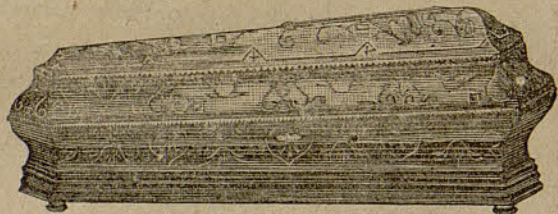
PREUS SENS COMPETENCIA

Tallers, els mes importants del Penadés y montats ab els últims adelantos

GENERAL PRIM, 13-20

Despatx ab exposició permanent, - FERRERS, 10

VILAFRANCA DEL PENADÉS.

FUNERARIA MODELO

de Joseph Trius (á) Torné

Carrer de Santa Maria, núm. 8, --VILAFRANCA.

Aquesta casa, montada ab tots els adelantos moderns, participa al públich, que en ella hi trobarán baguls de totes classes desde '1 mes senzill al de mes gran luxó, tots a preus reduhíssims, poguent assegurar que hi trobarán una rebaixa d' un 25 per 100 als demés establiments d' aquest article.

Gran varietat en CORONES.

Francisco de P. Bové

CASA DE MÚSICA ☉ Parellada, 23. Vilaf Franca

PIANOS Chassaigne Frères

Els millors del mon.

Els que pagantse número per número mes cars que qualsevol altra marca Espanyola, son els que millors beneficis donan al comprador.

La casa que te més distincions honorífiques veritat

Unich taller de reparacions que ho fa be en tota aquesta comarca.

Estorería y Espartería

DE

ENRICH MIRET

Colocació rápida y barata

de ALFOMBRES

Santa Magdalena, 2 y Arrabal de la Font, 1

Vilaf Franca del Penadés.

La Montañesa

Tienda de Comestibles

de ISIDORO ALMIRA

Calle de San Juan, 6. -- VILAFRANCA DEL PANADÉS.

En este establecimiento encontrarán toda clase de artículos concernientes al ramo, así como CHAMPAGNE, VINOS GENEROSOS, y el sin rival vino Jerez SAN FELIPE y los especiales CARQUINOLIS de la espluga de Francoli.

Agua de San Hilario se recibe semanalmente.